

“No ens havíem proposat arribar fins aquí”

Cor de Teatre és una companyia musicoteatral nascuda i criada a Banyoles i és l'exemple viu que la feina ben feta sempre acaba tenint recompensa. La seva és una llarga trajectòria que ha culminat amb la professionalització de bona part de l'estructura. Avui, i durant un mes, tornen a representar a Barcelona, ara al Teatre Victòria, l'obra Operetta, que els ha suposat la consagració definitiva. Al juliol van triomfar al Festival Off d'Avignon, que els ha obert les portes a fer una gira per l'Estat francès durant un mínim de quatre mesos.

Operetta: clàssics de l'òpera revisats, són uns atrevits. No fem una òpera, volem que el públic descobreixi que aquest gènere, que ens estimem molt, també forma part de la banda sonora de la seva vida. Si algú després de veure Operetta s'interessa pel gènere amb majúscules, tot això que haurem guanyat. El seu espectacle és més arriscat que presentar Òpera en texans. Una cosa és un espectacle i l'altre un programa de televisió divulgatiu que està molt bé. Nosaltres no fem una òpera, utilitzem les melodies dels grans compositors arranades per a cor, sense ajut de cap instrument; interpretem l'orquestra, el cor i els solistes. Donem una nova sonoritat a aquest repertori. Una fórmula d'èxit. És cert, perquè els ingredients són de molta qualitat: la música; els arranjaments per a la veu, i les situacions que ha creat l'autor de l'obra, en Jordi Purtí, amb les

quals tots ens podem sentir identificats. Les grans dosis d'humor que hi ha fan que sigui un espectacle fresc, original, únic. I tot això ho executa una companyia impensable en temps de crisi, amb 25 persones dalt l'escenari que ho donen tot. Aporten dosis d'humor a un gènere que sempre interpreta gent que sembla que vagi restreta... Fem un espectacle d'humor, de teatre gestual. La música de l'òpera és tan rica que genera multitud d'idees, d'escenes, que en Purtí

ha sabut transformar en gags. Són molt valents, ho fan a capella. Sí, és un risc. Per això diem que és un espectacle de malabaristes, en què els dos directors estem constantment amb la companyia perquè tot ha de sortir mil·limètric. Joan Font, d'Els Comediants, diu que fan fàcil l'impossible. No deuen passar per la porta! Ens han dit coses molt maques, però hem treballat molt per demostrar que som una companyia que té molta confiança en ella mateixa, perquè ens coneixem de fa molts anys. Dalt de l'escenari hi ha una energia brutal que sabem trametre als espectadors. Per fer realitat aquest projecte hi ha moltes dosis de generositat de molta gent. Operetta els ha marcat la diferència entre l'amateurisme i

la professionalitat? Sempre hem treballat de manera professional, i en Jordi Purtí no s'hauria enamorat de nosaltres i no ens hauria encarregat fer l'obra sense tot el treball previ d'una companyia formada per gent que té la seva feina i que, a més a més, es dedica a cantar i actuar en el seu temps lliure. No ens havíem proposat arribar fins aquí, però no m'ha sorprès, perquè sempre hem treballat molt per fer les coses ben fetes. És cert que, com a companyia, bona part de nosaltres ens hem professionalitzat, en el sentit que passem a rebre una retribució econòmica per la feina que fem. Hi ha una barreja encara, però, entre la gent que s'hi dedica del tot i l'altra que no. En aquests dos anys hi ha persones que han fet el pas i ara

una part de la plantilla només viu de les arts escèniques; però continuen formant part de Cor de Teatre persones que tenen la seva vida professional al marge. També, per les dimensions que ha adquirit l'obra, per primer cop hem hagut d'anar a la recerca de professionals de l'espectacle per completar la plantilla, perquè no érem prou gent. Ara som uns 20 professionals, més 15 que ho combinen amb altres feines.

David Costa Director de Cor de Teatre i director musical d'Operetta'

JOAN SABATER

David Costa (Banyoles, 1970) ha dedicat la seva vida a la música.

És tenor i director coral des del 1992. L'aventura amb Cor de Teatre va començar el 1998, un projecte que combina amb altres feines. Durant quinze anys Costa va ser el director de l'escola municipal de música de Banyoles. El 2009 fa un decisiu salt endavant: deixa la docència i es dedica a la producció i la direcció del més que prometedor Cor de Teatre

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 04-10-2012 Pàgina 72

-El Punt Avui. Edició Nacional 04-10-2012 Pàgina 48

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/580952-no-ens-haviem-proposat-arribar-fins-aqui.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui